एषां रामादीनामशक्तिं तेषां राज्याद्यभावाच्चकारात्तव शक्तिंच विज्ञाय सीता तव भार्यात्वे क्रियतां भार्यात्वे तद्व्यवहारे यथाविषयोभवति तथा क्रियतां यत्यतामित्यर्थः ॥ २५ ॥ अद्यकृत्यमेतत्कालोचितकृत्यं कर्तुं योग्यं तत्प्रतिपत्तुं निश्चित्य ज्ञात्वा प्रवर्तयितुमर्हसीत्यर्थः ॥ २६॥ इतिरामाभिरामेश्री० रा० ति० वा० आर० चतुस्त्रिंशः सर्गः ॥ ३४ ॥ ॥७॥ ततइति ॥ शूर्पं शोणितभाजनं नखविदूषणइतिधातुः शूर्पेण शोणितभाजनेन यज्ञादिसत्क्रियां नखयति विदूषयति इतिशूर्पणखे तितीर्थः ॥ शूर्पाकारनखवतीत्यर्थे संज्ञायां शूर्पणखा अन्यत्र शूर्पनखीतिपरे ॥ रोमहर्षणं ॥ शूर्पणखावाक्यस्य कामविकारजनकतया रोमांचकरत्वं॥सचिवेभ्यस्तद्वाक्य

विज्ञायैषामशक्तिंचक्रियतांचमहाबल॥ सीतातवानवद्यांगीभार्यात्वेराक्षसेश्वर॥ २५॥ निशम्यरामेणशरैरजिह्मगैर्हताञ्जनस्थान गतान्निशाचरान्॥ खरंचदृष्ट्वानिहतंचदूषणंत्वमद्यकृत्यंप्रतिपत्तुमर्हसि॥ २६॥इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवा० आ० आर० चतुस्त्रिंशः सर्गः॥ ३४॥ ॥७॥ ततःशूर्पणखावाक्यंतच्छ्रुत्वारोमहर्षणं॥ सचिवानभ्यनुज्ञायकार्यंबुध्वाजगामह॥१॥तत्कार्यमनुगम्यां तर्यथावदुपलभ्यच॥ दोषाणांचगुणानांचसंप्रधार्यबलाबलं॥ २॥ इतिकर्तव्यमित्येवकृत्वानिश्चयमात्मनः॥ स्थिरबुद्धिस्ततोरम्यां यानशालांजगामह॥ ३॥ यानशालांततोगत्वाप्रच्छन्नंराक्षसाधिपः॥ सूतंसंचोदयामासरथःसंयुज्यतामिति॥ ४॥ एवमुक्तःक्षणे नैवसारथिर्लघुविक्रमः॥ रथंसंयोजयामासतस्याभिमतमुत्तमं॥ ५॥ कामगंरथमास्थायकांचनंरत्नभूषितं॥ पिशाचवदनैर्युक्तंख रैःकनकभूषणैः॥ ६॥ मेघप्रतिमनादेनसतेनधनदानुजः॥ राक्षसाधिपतिःश्रीमान्ययौनदनदीपतिं॥ ७॥ स्य प्रतिपाद्यं कार्यं बुध्वा तत्संमति पूर्वकं तत्कर्तव्यत्वेन निर्धार्य तानभ्यनुज्ञाय दत्ताभ्यनुज्ञान् कृत्वा जगाम मारीचाश्रममितिशेषः ॥ १॥ तत्कार्यं सीतापहाररूपं अंतश्चित्ते अनुगम्योद्दिश्य दोषाणां गुणा नांच स्वरूपं यथावदुपलभ्य सीतापहारे एतावंतोगुणाइति निश्चित्य बलाबलं यथावत्संप्रधार्य इत्येवकर्तव्यमित्यात्मनः स्वस्य निश्चय कृत्वा अकंपनशूर्पणखाभ्यामुक्त त्वात्सीताहरणमवश्यंकर्तव्यमितिनिश्चित्य यानशालां जगाम ॥ २ ॥ ३ ॥ दुष्टेकर्मणि प्रवृत्तौ वृद्धादिनिरोधशंकया प्रच्छन्नं गूढं ॥ ४ ॥ ५ ॥ देवयोनिभेदाः पिशाचाः वदनभागे तत्सदृशैरित्यर्थः ॥ ६ ॥ नदनदीपतिः समुद्रस्तं तीर्त्वा ययौ ॥ ७ ॥